ای ینافی التلفظ حاصل السؤال ان یقال ان قوله اولا
لیس من جنس الحروف والاصوات ینافض قوله ثانیا وهو منافیة
للسکوت والافة لانه یفهم من الاول ان الکلام لیس من جنس
الحروف والاصوات فیکون المراد به الکلام النفسی ومن الثانی
یفهم ان الکلام من جنس الحروف والاصوات فیکون المراد به
الکلام اللفظی وما هذا الا تناقض او یقال ان هذا التعریف
انما یصدق علی الکلام اللفظی والمقصود تعریف الکلام النفسی
قلنا المراد بالسکوت والافة الباطنیتین بان لا یرید فی نفسه التکلم
ولا یقدر علی ذلک ای علی ارادة التکلم فی یکون تقدیر قوله هو ترک
التکلم مع القدرة علیه وایضا یکون تقدیر قوله ملی عدم مطاوعة
الالات علی عدم القدرة علی الارادة فکما ان الکلام لفظی ونفسی
فکذا ضده اعنی السکوت والخرس واعلم ان الکلام اللفظی مناف
للسکوت والافة اللفظیین کما ان الکلام النفسی مناف للسکوت والافة
النفسیین لان التکلم بالکلام الظاهری لا بد ان یرید فی نفسه اولا
ان یتکلم بهذا الکلام الظاهری وذلک التقدیر منه کلام باطنی //
للسکوت الباطنی الذی هو عبارة عن عدم ذلک التقدیر لان السکوت
اللفظی عند النطق اللفظی دون الکلام المعنوی الذی ضده السکوت

المعنوی

المعنوی وکلامنا فی الکلام المعنوی دون مدلول اللفظی
والفرق بین السکوت والافة الباطنیین وبین السکوت والافة
الظاهریین والافة الظاهری والافة الباطنی اما بین السکوت
والافة الباطنیین فعموم وخصوص مطلق لانه کلما لم یقدر علی
التکلم فی نفسه لا یرید فی نفسه التکلم ولیس کلما لا یرید فی نفسه
ان لا یقدر علی ذلک فی نفسه واما بین السکوت والافة الظاهریین
فهو التباین الکلی واما بین السکوت الباطنی والسکوت الظاهری
فعموم وخصوص من وجه لانهما موجودان فی ترک التکلم مع
القدرة علیه وعدم ارادة التکلم فی نفسه وجود ترک
التکلم مع ارادة التکلم فی نفسه وجود عدم ارادة التکلم
فی نفسه مع التکلم وکذا الفرق بین السکوت الباطنی والافة الظاهری
عموم وخصوص من وجه لوجودهما معا فی الطفل ووجود الافة
الافة الاولی فی الاخرس ووجود الافة الثانیة فی المجنون
وتامل النسبة بین الباقی والله تعالی متکلم بها ای بتلک الصفة
امر ناه مخبر یعنی انه ای الکلام صفة واحدة یتکثر الی الامر
والنهی والخبر لا بمعنی ان یکون نوعا واحدا یتکثر اما الجزئیات
الحقیقة او مرکبا یتکثر الی الاجزاء الخارجیة لانه ح لا یکون

Copyright © King Saud University